Dosar nr. 3-2998/2025
2-25172767-12-3-11122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței,
Judecător Vladislav Holban
Grefier Olga Topalov

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de ***** reprezentat de avocatul Victoria Pascalov împotriva Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea Deciziei nr. ***** din 19.11.2025 cu privire la prelungirea termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova şi obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2025 ***** reprezentată de avocatul Victoria Pascalov a depus o acțiune împotriva Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând: anularea răspunsului din 19 noiembrie 2025, nr. ***** , privind prelungirea termenului de aflare pe teritoriul Republicii Moldova; obligarea Inspectoratului General pentru Migrație de a emite un nou act, pentru respectarea normelor de drept, cu permitere aflării în continuare pe teritoriu țării pînă la obținerea actului pașaportului care îi va permite reuniunea cu familia în țară Europeană Germania, unde la moment se află toată familia (cît și de gradul I precum și de gradul II).

În susținerea cererii înaintate, reclamantul a declarat că, la 27 octombrie 2025, reclamanta a depus la Direcţia Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, o cerere prin care s-a solicitat prelungirea termenului de aflare pe teritoriul RM, demersul a fost motivat conform cerințelor legale și anume, cetățeanca Federației Ruse ***** din motivul că pe teritoriul Republicii Moldova i-a fost sustras pașaportul Federației Ruse care putea să îi permită ieșirea de pe teritoriul RM în direcția de a se reuni cu fiica s-a pe teritoriul statului European - Germania.

Însă din cauza independente de voința ***** la moment fără pașaport este impusă s-ă plece pentru a perfecta actele pe teritoriul Federației Ruse. Într-un mod obligând-o pe ***** să se deplaseze în Federația Rusă, într-un stat unde securitatea vieții acesteia nu poate fi garantată - reieșind că numita a depus o cerere în anul 2022 de a obține cetățenia Uraniei, refuzînd de a cea Federației Ruse.

Decizia a fost luată în privința *****, în urma examinării cererii, motivând că nu corespunde cu punctele stipulate obligatorii în lege, astfel impunând-o pe ***** să iasă de pe teritoriul RM cu obținerea a unui act de călătorie ce îi oferă dreptul de a ieși și a se deplasa doar în Federația Rusă.

Decizia în cauză o consideră una neîntemeiată și nelegală, în care nu s-a ținut de motive umanitare/familiale, la fel despre faptul că în situația personală a *****nu-i permite întoarcerea în siguranță în țară de origine.

Astfel, mai informează că la fel nu s-a luat în considerație faptul că ***** locuiește de mai mulți ani în Republica Moldova, a contribuit pozitiv la societate și nu prezintă oricare risc pentru stat, iar RM nu poate garanta siguranța vieții pe teritoriul Federației Ruse.

Mai comunică, că reclamanta a părăsit teritoriul Federației Ruse în mod legal, fiind în căsătorie civilă pe teritoriul Uraniei mai mult de 9 ani, la moment concubinul se află pe teritoriul Uraniei, din ce cauză aceasta nu poate să se întoarcă în țară sa de baștină, din motivul că a solicitat să fie acordată cetățenia Uraniei care se examinează la moment, iar din cauza războiului s-a stopat eliberarea cetățeniei, iar de cea a Federației Ruse sa refuzat în anul 2022.

Inspectoratul General pentru Migrațiune al MAI a ignorat faptul că ***** a părăsit legal teritoriul Uraniei, unde a locuit timp de 9 ani, cu fiica sa, care la moment s-a refugiat în Germania și se bucură de protecția temporară, din ce cauză aceasta nu poate să se întoarcă în țară sa de baștină, iar o eventuală reuniunea cu fiica sa și nepoții nu poate fi din motivul că pașaportul acesteia a fost sustras.

La moment, ***** nu dispune de acte ce ar permite părăsirea teritoriului RM solicită obligarea Inspectoratul General pentru Migrațiune al MAI acordarea unui termen legal pînă la primirea pașaportului.

Argumentele participanților în proces.

În ședința de judecată, reclamanta ***** nu sa prezentat, fiind citată legal despre ora, data și locul ședinței.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei avocatul Victoria Pascalov, nu sa prezentat, fiind citată legal despre ora, data și locul ședinței.

În ședința de judecată, reprezentantul Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrațiune, Arhiri Igor împuternicit în baza legitimației nr. p-11381 din 31.12.2021, prin referința depusă a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Prevederile art. 207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație cu nr. ***** din 19.11.2025, privind prelungirea termenului de aflare pe teritoriu RM, în sensul prevederilor art. 10 și 11 Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca

măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Inspectoratului General pentru Migrațiune și Azil, Direcția Azil și integrare al MAI privind cererea de prelungirea termenului de aflare pe teritoriu RM, direct în instanța de judecată.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

Conform art.27 din Codul de procedură civilă, (1) disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. (2) Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, cetățeanca Federației Ruse ***** a depus la Inspectoratul General pentru Migrațiune, Direcția regională Centru, o cerere privind acordarea unui termen suplimentar de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, motivată prin imposibilitatea părăsirii teritoriului statului din cauza sustragerii pașaportului său, precum și prin invocarea unor motive de ordin personal și umanitar.

Prin decizia nr. ***** din 19 noiembrie 2025, autoritatea administrativă a respins cererea, constatând neîntrunirea condițiilor legale pentru prelungirea termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova (f.d. 10).

Analizând legalitatea actului administrativ contestat, instanța reține că, potrivit art. 20 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să acționeze în conformitate cu legea și în limitele competenței conferite. În același sens, conform art. 21 din Codul administrativ, activitatea administrativă trebuie să respecte principiul proporționalității, iar potrivit art. 22 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să examineze complet și obiectiv toate circumstanțele relevante ale cauzei.

Din analiza materialelor dosarului rezultă că autoritatea pârâtă a examinat cererea reclamantei în limitele competenței sale legale, aplicând prevederile Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor, și a constatat lipsa temeiurilor legale pentru acordarea dreptului solicitat.

Conform art. 52, alin. (3) din Legea nr. 200/2010, în situații temeinic justificate, ţinînd cont de circumstanţele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, existenţa copiilor care frecventează școala şi existenţa altor legături familiale, termenul acordat potrivit alin.(1) poate fi prelungit, la cerere, cu pînă la 30 de zile. Decizia privind prelungirea termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova sau privind refuzul prelungirii acestui termen se comunică în scris străinului. Decizia de refuz poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile

Instanța reține că acordarea unui termen suplimentar de părăsire a teritoriului Republicii Moldova nu constituie un drept absolut, ci este condiționată de întrunirea cumulativă a cerințelor legale. Or, reclamanta nu a făcut dovada existenței unui temei juridic care să justifice aflarea sa legală pe teritoriul Republicii Moldova la momentul examinării cererii.

Conform art. 51 din Legea nr. 200/2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de şedere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Totodată, potrivit art. 31, alin. 1, lit. n) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în RM, solicitantul de azil este obligat: n) să părăsească teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului de 15 zile de la data rămânerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii de azil, cu excepţia situaţiei în care cererea de azil a fost respinsă în procedură rapidă, caz în care străinul trebuie să părăsească
Republica Moldova la data rămînerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii de azil;

În ceea ce privește invocarea sustragerii pașaportului, instanța reține că această împrejurare nu constituie, în sine, un temei legal pentru prelungirea termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova, nefiind prevăzută ca atare de legislația aplicabilă. Autoritatea administrativă nu poate substitui condițiile expres prevăzute de lege cu circumstanțe de fapt care, deși relevante sub aspect personal, nu întrunesc criteriile juridice stabilite.

Sub aspectul respectării principiului proporționalității prevăzut de art. 21 din Codul administrativ, instanța constată că măsura dispusă de autoritate este adecvată și necesară scopului urmărit, și anume respectarea regimului juridic al străinilor. Reclamanta nu a demonstrat că refuzul acordării termenului suplimentar ar constitui o ingerință excesivă sau disproporționată în drepturile sale.

Referitor la obligația de motivare a actului administrativ, instanța reține că, potrivit art. 224 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, actul administrativ individual trebuie să fie motivat,

indicând temeiurile de fapt și de drept. Din conținutul deciziei contestate rezultă că autoritatea a indicat motivele refuzului, raportate la neîntrunirea condițiilor legale, ceea ce satisface cerințele legale de motivare.

Argumentele reclamantei privind existența unui risc la întoarcerea în Federația Rusă, precum și invocarea prevederilor Convenției de la Geneva din 1951 și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, nu pot fi reținute în prezenta cauză, întrucât acestea țin de o procedură distinctă - cea de acordare a protecției internaționale - care nu face obiectul litigiului dedus judecății.

De asemenea, instanța constată că nu au fost prezentate probe concludente care să demonstreze existența unui risc real și iminent pentru viața sau integritatea reclamantei, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin urmare, instanța reține că actul administrativ contestat a fost emis cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări, nefiind identificate vicii de legalitate care să justifice anularea acestuia.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație Deciziei nr. ***** din 19.11.2025, este legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** reprezentat de avocatul Victoria Pascalov împotriva Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea Deciziei nr. ***** din 19.11.2025 cu privire la prelungirea termenului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova şi obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător Vladislav Holban